

81- Ebu Hureyre'den (radiyellahu anhu) rivayetle, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle dedi: **Allahu teâlâ buyurdu: Kim benim bir veli kuluma düşmanlık ederse, muhakkak ona karşı savaş ilan ederim. Kulum, kendisi üzerine farz ettiğim şeylerden daha sevimlisi ile bana yaklaşamaz.**

Kulum bana nafilelerle yalınlaşmakta daim olur, taki ben onu severim. Onu sevdiğim zaman kendisi ile işittiği kulağı olurum,   kendisi ile gördüğü gözü olurum, kendisi ile tuttuğu eli olurum, kendisi ile yürüdüğü ayağı olurum. Eğer benden bir şey isterse, elbette onu ona veririm, e er bana sığınır, elbette onu sığındırırım.

Yaptığım bir şeyde, mü'min kulum hakkındaki tereddüdüm gibisiyle (asla) tereddüt etmedim; ölümü kerih gör r, ben de onu  zmeyi kerih gör r m.

(Buhari cilt: 8, sah f: 105)

Bu ve benzeri hadisi ş rifler m teşabihattandır, yani hakiki manalarının ancak Allah bilir ve bildirdikleri de, bildirdi i kadarını bilir.

Burda bahsedilen haller, kişinin nafilelerle ulaşacağı fena fillah ve beka billah makamlarına işaret eder. Nafilelerin tesiri bu kadar oluyorsa, ya farzlar ve vaciblere ne demeli!

Allah dostlarına dűşmanlıđın cezası

Yazar Ali Kara

Çarşamba, 13 Ağustos 2008 09:21 - Son Güncelleme Pazar, 03 Mayıs 2009 12:00

Bu ve benzeri pek çok özel manalı hadisi şerifler ve ayeti kerimleri sadece zahiri manasıyla sınırlamak, Allahu tealanın muradını sınırlamak olup meseleyi anlamamaktır. Gönlün genişlemesi olan -inşirah hadisesi- bir alimde yok ise, o sadece işin zahirine bakar ve ilerisini inkar eder. Ama iş böyle değildir, göğsü genişletilen ve mutmeinne haline ulaşanların marifetleri ve ilimleri akılla ve başka bir ölçekle ölçülemez, kavranamaz. Allahu teala böyle dostlarından istifade etmek cümlemize nasib eylesin. İnkâr etmekten ve muhalif olmaktan muhafaza eylesin.